

JE KONEC, UŽ SI NEVRZNU

Ášter½, 13 Áerven 2017

Má j neduh spoívá v tom, Áe malík levé ruky se mi postupně ohnul a¼ dovnitř™ dlaně, Áím¼ mi je znemo¼no pouívát, ale i mi pÁ™ímó pÁ™eká¼í. Vrznout si na kytaru je tedy vyloueno. Snad ješcaron;tÁ Ddur a A7 se dá tÁ™em zvládnout (i kdy¼ líp to zní na 4 prsty), ale u¼ tÁ™eba pÁ™i Cdur se malík nejen Áe pouít nedá, ale navíc pÁ™eká¼ prostě zmáknout nejde ani tÁma tÁ™ema zbytejma. A to u¼ ani nemluví o barré.

Diagnóza praktického léka™e byla jasná, obtí¼ně vyslovitelná, co¼ by nevadilo, stejně si to nikdy nezapamatuju: Dupuytrenova kontraktura. Ale to se prý operativně dá odstranit a dokonce se to dá v lokále. Jen jsem se, blbec, zapomněl optat, v kterém lokále. Po Praze znám spoustu lokál, te se v nich sice nesmí hulit, ale pár hodin bez cigára bych jistě vydržel. Místo do lokálu mi ovšem vystavil poukázku k machrovi pÁ™es Á™ezání do rukou, o patro ní¼. Tak tam druhý den volám, Áe abych se jako nějak objednal. Po vytvoení Áísla se ozve "halóó, kdo volá?" Áe jsem sice jiný ohlášený, ale tak jsem se slušně pÁ™edstavil, a Áe bych jako potÁ™eboval něco udělat s tím Dupuytrenem.

Odpověď mě nadchla: "Samozřejmě, pÁ™ijte zítra, pÁ™esně na 11. hodinu, hned na to mrknem a objednáme vás operaci". Tak jsem tam dneska dorazil a celý se zajíkal šcaron;tÁstím, Áe si teda na starý kolena pÁ™eci jen ješcaron;tÁ vrznu. Áeekal jsem v Áekárně u¼ od 10.45 a byl jsem jedinej, Áili první na Á™adě. Postupně se začala Áekárna zapl doktor dorazil kolem 11.30 a konečně ve 12.00 se otevřely poprvé dveře: "Tak pojte, Novákoví" a vzal dovnitř maně nevychovaným uÁ™vaným asi pÁ™itělym sprátkem. Pak za pÁ™ hodiny vykoul nějaký asistent "Te Á pan Nejedlý". Nesmě jsem namítl, Áe jsem tam byl první, Áe jsem odvera s panem doktorem telefonicky jasně domluvený na 11.00 hod., te je 12.30 a Áe mi jde jen o objednání termínu zákroku ... Odpověď Áe jasná: "PoÁ™adí si pan profesor uruje sám". Já na to "ale on mi pÁ™eci vvera do telefonu" Ale to u¼ jen - prásk dveřma! Tak jsem chvíli zauvažoval, jestli vbec chci, a mi v pazou™e vrtal někdo, ke komu jsem ztratil jakoukoliv úctu i důvěru; jestli chci stejný situace začít pÁ™i následných kontrolách a pÁ™evazech. A kdy¼ pak jedna dáma poznamenala "Jó, to si tady u pana profesora musíte zvyknout", jsem si Á™ek (jen v duchu jsem si Á™ek) "Prdlajs bábo, nemusím!" Nahlas jsem jen Á™ek "nemusím", a k neskrývané radosti dalšich Áekajících, Áe ubyl jeden pÁ™ed nimi, jsem se odebral na gulášovou polívku a 20 deka sekaný s kÁ™enem a odtamtud tramvají na pávla za studenejma kozlama, smí™enej se skutečností, Áe tím definitivně skončila padesátiletá muzikantská kariéra. Ne¼ tohle, to si fakt rádšcaron;i u¼ nevrznu (ani nebrnknu). ENÁEÉ (kterého, an¼ nechodí po doktorech, tohle mohlo udivit :-)) - pozn. red.)